

De dor mi-e cuta de pe frunte

Emilia Plugaru

Atâtea păsări călătoare
Ce se desprind de cuibul lor,
Purtând pe aripi munți de vise,
Lăsând în urmă munți de dor...

De dor mi-e cuta de pe frunte,
De dor şuvița care ninge,
De vis e vârful cel de munte,
De dor e gândul care plânge.

De-aș ști că încă mă așteaptă
Acea căsuță albă, mică,
Cu ochi de mamă care-nnoadă
Un gând frumos în horboțică,

De-aș ști că nukul de la poartă
Îmi zice-n șoapta sa pe nume,
N-aș sta pe gânduri nicio clipă,
Mi-aș strânge pașii de prin lume,

Să Țes din ei un drum de țară
Și-acasă să mă-ntorc apoi,
Lăsând în urmă munți de vise,
Purtând în piept dorul de voi...